

ПРАЗ 70 ГАДОЎ ПАСЛЯ ВАЙНЫ

Спачатку вялікая цытата з газеты "Рэспубліка". "За некалькі кіламетраў ад пасёлка Ула Бешанковіцкага раёна каля вёскі Узрэчча на высокім беразе Заходняй Дзвіны знаходзіцца ўнікальны мемарыяльны комплекс. Тут у брацкай магіле пахаваныя адразу восем Герояў Савецкага Саюза.

У канцы чэрвеня 1944 года 6-я гвардзейская армія пад камандаваннем генерал-палкоўніка Івана Чысцякова павінна была замкнуць кола Віцебскага катла, для чаго трэба было фарсіраваць Заходнюю Дзвіну. У кровапралітных бітвах армія несла вялікія страты, але дзякуючы мужнасці і стойкасці яе байцоў задача была выкананая. Непрыступны бераг ракі быў узят, пазіцыі немцаў разбітыя, і рэшткі іх падраздзяленняў спешна адступілі.

У гэтых баях вызначыліся многія салдаты і афіцэры. Восем з іх пасмяротна сталі Героямі Савецкага Саюза: Міхаіл Хваткоў, Іван Плякін, Анатоль Звераў, Уладзімір Салончанка, Іван Бірукоў, Мікалай Дароўскі, Іван Мартынаў і Джумаш Асаналіеў.

Большасць з іх - ураджэнцы Расіі, усе розных узростаў і воінскіх званняў, і кожны здзейсніў подзвіг на

беларускай зямлі.

Міхаілу Хваткову, родам з Ульянаўскай вобласці, было ўсяго 19 гадоў. Падчас фарсіравання Дзвіны гвардыі яфрэйтар збудаваў плыт, на якім за суткі пераправіў на левы бераг 60 байцоў, 8 станковых кулямётаў і 30 скрынь боепрыпасаў. Загінуў пры чарговым "рэйсе".

Камандзір мінамётнай роты Іван Плякін за дзень адбіў тры атакі праціўніка, загінуў у няроўным баі.

Кіргіз Джумаш Асаналіеў да вайны быў чабаном, на фронце стаў кулямётчыкам. Адным з першых перабраўшыся на левы бераг Дзвіны, знішчыў 20 фашыстаў. Плацдарм утрымліваў да таго часу, пакуль не скончыліся патроны і гранаты. Апошняя граната падарваў сябе і акружыўшы яго гітлераўцаў.

Сёння пры наведванні мемарыяла кідаецца ў вочы найперш тое, што ён,

як і іншыя памятныя месцы нашага раёна, безнадзейна састарэў. Да 70-годдзя вызвалення раёна тут зрабілі чыста касметычны рамонт. Штосьці падфарбавалі, штосьці падляпілі.

Але ж імёны загінулых Герояў штогод гучаць з вуснаў высокапастаўленых чыноўнікаў. Калі ж мы ўжо так беражом памяць і тыя імёны называем не для піяр-кампаніі, трэба было хаця б правільна іх напісаць. А то замест Джумаш Асаналіеў на мемарыяле стаіць Джумер Асаналіеў. Калі ўжо ўказана дата смерці, то трэба праставіць і даты нараджэння, тым больш, што ўсе тыя даты вядомыя. Можна было б зрабіць і фотаздымкі Герояў, як гэта робяць дарагім і бліжэйшым людзям. Карацей кажучы, не разбазарваць выдзеленыя грашы на фарбу і агароджы, а зрабіць узорны мемарыял.

Георгі Станкевіч

Партал твайго горада: <http://beshankovichy.by>

НАВІНЫ ЭКАНОМІКІ

АРГАНІЗАЦЫІ І ПРАДПРЫЕМСТВЫ ПРАЦУЮЦЬ СА СТРАТАМІ

За першыя пяць месяцаў гэтага года прадпрыемствы і арганізацыі Бешанковіцкага раёна панеслі шматмільённыя страты ад сваёй дзейнасці. Са стратамі працуюць больш за 18% арганізацый раёна. Страты ад дзейнасці арганізацый склалі 296 млн. рублёў.

Нацыянальны статыстычны камітэт апублікаваў даныя аб сацыяльна-эканамічным развіцці гарадоў і раёнаў Беларусі за пяць месяцаў 2014 года. Лічбы сведчаць, што ў Віцебскай і Магілёўскай абласцях абвальна пагоршыліся паказнікі.

Так у Віцебскай вобласці прыбытковасць дзейнасці арганізацый паменшылася амаль у тры разы. Калі ў 2013 годзе за пяць месяцаў прыбытак склаў 1, 570 трлн. рублёў, то ў гэтым годзе толькі 559

млрд. рублёў. Яшчэ горш сітуацыя па Магілёўшчыне, якая па выніках дзейнасці усіх арганізацый апынулася ў мінусе - страты склалі 73 млрд. рублёў.

І калі ў 2013 годзе за дадзены перыяд стратнымі былі толькі тры раёны вобласці, то ў гэтым годзе стратныя ўжо 9 раёнаў. Сярод іх Гарадоцкі - 22 855 млн. рублёў, Міёрскі - 14192 млн.руб, Глыбоцкі - 14890 млн. руб.; Аршанскі - 11192 млн. руб., а таксама Браслаўскі, Шаркаўшчынскі,

Шумілінскі, Чашніцкі і Бешанковіцкі раёны.

У раёнах значна павялічылася працэнтная колькасць стратных арганізацый. Калі па вобласці іх колькасць павялічылася за год з 130 да 214 або з 12,3% да 20,2%, то па Бешанковіцкаму раёне з 13,6% да 18,2%. На першым месцы ідзе Браслаўскі раён, дзе стратных арганізацый ад агульнай колькасці абследаемых 52%.

Г.Станкевіч

ЭКАЛОГІЯ

БАРШЧЭЎНІК ... У СТАРЫХ РАНЧЫЦАХ

На днях прыйшлося тэрмінова зліквідаваць плантацыю баршчэўніка Сасноўскага недалёка ад свайго гарода на беразе Крывінкі.

Яшчэ некалькі гадоў назад баршчэўніка тут не было, бо калісьці я тут сам усё чысценька касіў. Але ўжо гады тры ці чатыры карыстацца тым лапікам зямлі больш не даводзілася.

І вось сёлета, на маё вялізнае здзіўленне, бачу тут цэлую плантацыю небяспечнага драпежніка.

Першай маёй думкай было тэлефанаваць у сельскі савет. Але, ведаючы ягоныя развароты, вырашыў уладу не турбаваць, а

знішчыць ворага сам.

Плантацыя налічвала больш дзясятка раслін: пяць вялікіх і з дзясятка малых, толькі прарослых. Сярод травы чарнеліся бадылле: тры летаўныя расліны баршчэўніка. Вось з іх усё і пачалося. Яшчэ праз пару гадоў змагання з ім было б цяжкавата. Прадзірацца прыйшлося б праз суцэльныя зараснікі.

Ведаючы, што сок расліны здольны выклікаць апёкі скуры, я адпаведна апрануўся. Зашпіліўшы куртку на ўсе гузікі, асцярожна

нахіляў рыдлёўкай кожную расліну да зямлі, каб падступіцца да корня. А ён у баршчэўніка магутны, разлапісты.

Тым не менш, праз паўгадзіны ўсё было скончана.

Але ці ўсё? Завітаць сюды прыйдзеца мінімум яшчэ адзін раз сёлета, бо насенне баршчэўніка прараствае ўвесь год. А потым і бліжэйшыя два-тры гады трэба кантраляваць, ці не з'явіцца тут небяспечны вораг.

Г.Станкевіч

Калі мне стане цяжка
глядзець на аблокі бахматыя,
калі раптам агорне
вантробы туга невылечная,
павандрую ў юнацтва,
дзе побач з шчасліваю хатаю
на кусце дрэмле зічка
са Шляху зваліўшыся Млечнага.

Я прайдуся па вуліцы,
працай нялёгкаю зморанай,
зазірну да суседа,
што выйсці на вуліцу позніца,
і мы пойдзем удвох
проста ўдалеч начнымі
прасторамі,
будзем піць гэты вечар,
як колісь, да донца, напоўніцу.

Хай агеньчыкі ў хатах
ад стомы патухнуць апошнія,
будуць зічкі ў траве
быццам яблыкі росныя, спелыя.
Хай барвовы світанак
ляціць над туманнаю пожняю,
а мы будзем ісці
маладыя,
вясёлыя,
смелыя.

Г.Станкевіч, "Зорны воз"

НАША ЖЫЦЦЁ

РЭКЛАМА АЛКАГОЛЮ ПРАЗ ЗНІЖКІ

Ва ўсім свеце ідзе барацьба з празмерным ужываннем алкаголю.

Дзеля гэтага яго забараняюць прадаваць асобам, якія не дасягнулі 21-го года, праводзяць антыалкагольныя кампаніі, дні без алкаголю.

Даведачна: Па дадзеных Сусветнай арганізацыі аховы здароўя, злоўжыванне алкаголем знаходзіцца на трэцім месцы сярод прычын смяротнасці (пасля сардэчна-сасудзістых і анкалагічных захворванняў). Асобамі ў нецвярозым стане здзяйсняецца амаль 40% усіх злачынстваў, яны - частыя віноўнікі дарожна-транспартных здарэнняў.

Алкаголь, або зтылавы спірт, з'яўляецца наркатэчным атрутай, дзеючай на клеткі арганізма чалавека, паралізуючы і руйнуючы іх. Навукоўцамі даказана, што 100 г гарэлкі губіць 7,5 тыс. актыўна працуючых клетак галаўнога мозгу. Доза 7-8 г чыстага спірту на 1 кг цела з'яўляецца смяротнай для чалавека.

Вядома, што Беларусь з'яўляецца адным з лідэраў у свеце па ўжыванню спіртавых напояў. І, калі б праводзілі першыства па "літраболу", то наш Бешанковіцкі раён заняў бы на ім дастойнае месца. Бо п'юць у Бешанковічах бязбожна.

Акрамя ўсяго іншага гэтамусадзейнічае рэклама зніжак на алкаголь.

У магазіне "Смачны" 06.07.2014 рэкламавалі зніжкі на піва, віно і гарэлку, што пацвярджаюць фота на сайце beshankovichy.by.

Г.Станкевіч

АБ'ЯВА: Прапануем дадатковы заробак для тых, хто гатоў камунікаваць з грамадзянамі. Звяртайцеся па дадатковую інфармацыю на кантакты рэдакцыі.

ФІНАНСЫ

СТАЎКА ПА КРЭДЫТАХ МОЖА СКЛАСЦІ 29% ГАДАВЫХ

12-га ліпеня ў Бешанковіцкім раёне прайшло выездное пашыранае пасяджэнне праўлення Нацыянальнага банка з удзелам прадстаўнікоў Віцебскага аблвыканкама, кіраўнікоў усіх банкаў рэгіёну і кіраўнікоў прадпрыемстваў вобласці.

Удзельнікамі пасяджэння было падкрэслена, што ва ўмовах жорсткай манетарнай палітыкі фінансаванне дзяржаўных праграм і мерапрыемстваў павінна ажыццяўляцца ў межах наяўных крыніц. "Банкам неабходна стымуляваць рэалізацыю высокаэфектыўных праектаў, не дапускаць росту пратэрмінаванай запазычанасці па крэдытах, нарошчываць рэсурсную базу, стала працаваць з прадпрыемствамі па зніжэнні знешняй дэбіторскай запазычанасці. Пры гэтым канкурэнтаздольнасць эканомікі ў цэлым павінна забяспечвацца за кошт павышэння канкурэнтных пераваг саміх вытворцаў тавараў і паслуг, а не за кошт курсавой палітыкі", - лічаць у Нацбанку.

Зыходзячы з гэтага Нацыянальны банк у 2014 абраў тактыку паступовага паслаблення курсу беларускага рубля. "Гэта

дазваляе, з аднаго боку, не перашкаджаць тэндэнцыям рынку і не дапускаць значнага расходавання золатавалютных рэзерваў, з другога боку - забяспечваць падтрыманне цэнавай канкурэнтаздольнасці экс-парту, захоўваць стабільнасць на валютным і дэпазітным рынках, у значнай ступені стрымліваць развіццё інфляцыйных працэсаў", - растлумачылі ў кіраванні.

Паводле ацэнкі, на канец 2014 абменны курс беларускага рубля да даляра ЗША складзе Br10 700 - Br10 800 за \$ 1. "Пры гэтым далейшая дынаміка абменнага курсу будзе шмат у чым вызначацца эфектыўнасцю працы ўсёй эканомікі, сітуацыяй у знешнім гандлі, ўзважнасцю рашэнняў, што прымаюцца ў галіне макраэканамічнай, бюджэтна-падатковай і грашова-крэдытнай палітыкі", - падкрэслілі ў Нацбанку.

Што датычыцца стаўкі рэфінансавання, то яна на канец 2014 можа знізіцца

да 20% гадавых. Бліжэйшы зніжэнне будзе 16-га ліпеня. У адпаведнасці з рашэннем праўлення Нацыянальнага банка стаўка рэфінансавання будзе зніжана на 1 працэнтны пункт - да 20,5% гадавых. Дадзеная мера будзе спрыяць павышэнню даступнасці крэдытных рэсурсаў і памяншэнню пазыковай нагрукі на прадпрыемствы рэальнага сектара эканомікі. Пры гэтым ўклады ў беларускіх рублях па-ранейшаму будуць больш выгоднымі ў параўнанні з валютнымі.

У бягучым годзе Нацыянальны банк у мэтах павышэння даступнасці крэдытных рэсурсаў для суб'ектаў гаспадарання працягне палітыку паступовага зніжэння працэнтных ставак у эканоміцы, не пагаршаючы сітуацыю на дэпазітным і валютным рынках. Сярэдняя стаўка па крэдытах у Беларусі да канца года можа скласці 29% гадавых.

БЕЛТА

НАША ЖЫЦЦЁ

ВІЗИТ ПЯТРА ПРАКАПОВІЧА

На мінулым тыдні Бешанковічы наведаў высокі госць - намеснік Прэм'ер міністра РБ Пётр Пракаповіч.

Так-так, той самы Пракаповіч, дзякуючы якому тры гады таму наш рубель ірвануў увесць з 3000 за даляр да 8 500 і сённяшніх 10 200. Тады Пётр Пятровічачольваў Нацыянальны Банк РБ.

Місія ў Бешанковічы была мірная: наведаць Белкатламаш і праверыць, куды дзяюцца грошы, якія выдзяляюцца на ягоную мадэрнізацыю. Усё тое называлася гучна: выездны

семінар-нарада па пытаннях эканамічнай мадэрнізацыі.

Праўда, нідзе па афіцыйных інфармацыйных крыніцах РБ гэты семінар не асвятляўся. Акрамя мясцовай раёнкі. На фатаграфіі з семінара, што ёсць на сайце газеты, бачна група людзей пераважна маладога ўзросту, якія ўглядаюцца ў стэнд з графікамі і фота. Чалавек пятнаццаць. Яны ўважліва слухаюць дырэктара

Белкатламаша У.А. Краўчанку, які расказвае пра перспектывы прадпрыемства.

Да візіта высокага гасця Бешанковічы асабліва не рыхтаваліся. Як звычайна, засыпалі адну ямку на павароце на Белкатламаш і абнавілі разметку дарогі. Роўна да таго месца, да якога абнаўлялі летась, калі прыежджаў Мясніковіч.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ ЭКАНОМІКІ

ЗАРПЛАТА Ў ЧЭРВЕНІ

На сайце Нацыянальнага статыстычнага камітэта Рэспублікі Беларусь апублікаваныя дадзеныя па намінальнай налічанай сярэдняй зарплате работнікаў Рэспублікі Беларусь у чэрвені 2014-га года (тыс. рублёў).

У параўнанні з траўнем настаўнікі атрымалі прыбаўку ў 98 000 рублёў, працаўнікі сельскай гаспадаркі ў 91 000 рублёў. Работнікі аховы здароўя атрымалі на 277 000 рублёў больш, сферы гандлю на 32 000, работнікі прамысловасці на 92 000, будаўнікі на 209 000.

Работнікі фінансавай дзейнасці, якія ў сакавіку атрымалі 10 809 000 рублёў, а ў красавіку паменшылі заробак да 9 751 000, у траўні мелі 9 754 000, а ў чэрвені яшчэ на 27 000 менш - 9 727 000.

Заробак работнікаў транспарту і сувязі ў

параўнанні з красавіцкім павысіўся на 154 000 рублёў.

Сярэдні заробак па краіне вырас на 143 000 рублёў і цяпер складае 6 мільёнаў 199 тысяч.

А вось у Мінску сярэдні заробак дасягнуў 8 211 581 мільёна рублёў.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ КУЛЬТУРЫ

НОВАЯ КНІГА ГЕОРГІЯ СТАНКЕВІЧА

Новая кніга паэта і барда Станкевіча Георгія "Зорны воз" выйшла ў свет у выдавецтве "Кнігазбор".

У ёй сабраныя вершы і пераклады, створаныя аўтарам за апошнія тры гады. Менавіта столькі часу прайшло з моманту выдання яго папярэдняй кнігі "Сцяжынамі памяці".

Як стаіць у анатацыі, "аматары

прыгожага пісьменства атрымаюць асалоду ад дасканалых рыфмаў, выразных фраз, яркіх мастацкіх вобразаў, перакладчыцкага майстэрства аўтара."

У зборніку ёсць вянок санетаў

"Зарапад", паэма "Дзяцінства", пераклады са старагабрэйскай, нямецкай, украінскай і расейскай моваў.

Кабнабыцкнігу, тэлефануйце 8-029-218-47-39 або 6-02-37.

М.Васільеў

ЗДАРЭННІ

РАЗБОЙНЫ НАПАД У БЕРАСНЯХ

У ноч з 21-га на 22-га ліпеня два невядомыя злачынцы ў масках уварваліся ў хату да жыхароў вёскі Берасні Бешанковіцкага раёна.

Яны былі ўзброеныя нажом і палкамі і патрабавалі грошы і золата. Злачынцы збілі гаспадыню і праламілі галаву гаспадару, забралі грошы, што былі ў хаце,

бутэльку віна і шампанскага і зніклі.

Пацярпелыя былі дастаўленыя ў бальніцу. Мужчына назаўтра памёр.

М.Васільеў

ПАЖАР У СТРЫЖАВЕ

24-га ліпеня 2014 года ў 12-33 паступіў сігнал аб пажары жылога дома і хлява ў в.Стрыжава Бешанковіцкага раёна. У доме 4х8 м і хляве 4х8

м знішчаныя дахі, столевыя перакрыцці, маёмасць, пашкодзаныя сцены. Прычына пажару высвятляецца.

3 сайта МНС

НАШ ГАНДАЛЬ

ПРА КОШТЫ ЯГАД НА СМАЛЕНСКИМ РЫНКУ

Жыхары Бешанковіч прадаюць тут чарніцы.

Яшчэ на подступах да Смаленскага рынку ў два рады стаялі прадаўцы. Чаго яны толькі не прапаноўвалі! Парэчка чорная і чырвоная, маліна (у асноўным садовая), вішня. І чарніца. Але ве-ельмі дарагая! Адзін літровы слоічак - 40 тысяч рублёў! Гэта нават не кілаграм. Ніхто з пакупнікоў не адважваецца браць "залатую" ягаду вядзерцамі: за пяцілітровое, дзене больш за тры паловай кілаграмаў, прадаўцы прасілі 190-200 тысяч рублёў.

Некалькі зборшчыкаў ягад з Бешанковіцкага раёна гандлявалі чарніцамі.

- Мала чарніц у лесе, пахадзіць трэба, каб знайсці. Збіраць яе нават у ўраджайны год няпроста, а тут даводзіцца кожнай ягадцы пакланіцца, - распавяла гаманлівая жанчына.

А што ў гэтым сезоне з малінай? Аказалася, літровымі банкамі і вядзерцамі яе прапаноўвалі многія дачнікі. За пяцілітровое вядзерца (падкрэслію, не лясны, - больш карыснай ягады) прасілі 150-160 тысяч.

А лясную не прадаваў ніхто. Не пашанцавала мне, або маліна ў лесе таксама не ўрадзіла?

А вось і вішня-прыгажуня, буйная, ягдка ў ягадку. І шмат. Прадавец Казімір прапануе:

- За 150 тысяч аддам вядзерца. Раніцай здымаў, свежая.

- Ураджай, мабыць, добры?

- Цікаўлюся.

- Ці не скарджуся. У мяне кожны год ёсць вішні. У свой час адшкадавалі грошы на добры гатунак, і цяпер б дрэў

даюць выдатны ўраджай.

Дзіўна, у гандлёвых шэрагах знаходзілася нямала грыбнікоў. Вельмі шмат лісічак (вось табе і засуха ў лесе!). Нават апенькі ёсць - 45 тысяч рублёў за пяцілітровое вядзерца "летніх".

Вывучэнне вітаміннага тавару і кошту на яго паказала, што ў гэтым сезоне на мясцовыя ягады цэны трымаюцца высокія. Збольшага таму, што ўраджай на тыя ж чарніцы небагаты, збольшага і таму, што кожны ягаднік, наведаўшы лес, хоча неяк пакрыць свае выдаткі - і транспартныя, і фізічныя. Калі ты абліваешся сёмым потам, збіраючы ягады, а вакол ўюцца авадні, гізы, камары і машкара ... Пагадзіцеся, экстрэмальны спосаб зарабіць грошы, але выгадны, мяркуючы па высокіх цэнах.

Алена Башун Віцьбічы

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаеца на партале <http://kamunikat.org>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/kryvinka.html> каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ГАЛОЎНАЯ ПАДЗЕЯ

ПЕРАКЛАД З РАСЕЙСКОЙ ДЫПЛЯМАТЫЧНАЙ МОВЫ

Калі 1 верасня 1983 году ў небе над Сахалінам савецкі знішчальнік «Су-15» збіў пасажырскі «Боінг 747» паўднёвакарэйскай авіякампаніі, які выконваў рэйс па маршруце Нью-Ёрк — Сеул, то першае паведамленне ТАСС пра гэтую падзею выглядала прыкладна так: у паветраную прастору СССР заглыбіўся невядомы самалёт, савецкія ваенныя самалёты яго перасьледавалі, пакуль тое невядомае судна ня выйшла за нашы межы. Потым, пад ціскам фактаў, абурэння ўсясьветнай супольнасьці Масква мусіла прызнаць, што паўднёвакарэйскі «Боінг» быў усё ж збіты савецкімі вайскоўцамі. І калі на прэсавай канфэрэнцыі замежныя журналісты спыталіся ў загадчыка аддзелу міжнароднай інфармацыі ЦК КПСС Леаніда Замяціна: навошта вы казалі няпраўду ў першым паведамленьні ТАСС? — то ягоны адказ можна лічыць узорам віртуознай дэмагогіі савецкай прапаганды: вы зрабілі няправільны пераклад з расейскай дыпляматычнай мовы.

Гэтая фраза ўгадваецца, калі слухаю заявы расейскіх афіцыйных асобаў, дзяржаўных мэдыяў з нагоды зьбіцьця малайзійскага «Боінга». Зьвяртае на сябе ўвагу незвычайная рэакцыя на гэтую трагедыю ўладзімера Пуціна. Ён, быццам чагосьці моцна спалохаўшыся, неяк дзіўна замітусіўся. Здавалася б, катастрофа здарылася на тэрыторыі суседняй дзяржавы, самалёт нерасейскі, грамадзян РФ на борце не было, а паводле афіцыйнай вэрсіі Крамля, ніякай падтрымкі сэпаратыстам на ўсходзе Украіны Масква не аказвае. То бок Расея быццам бы тут зусім ні пры чым. Але ўладзімер Пуцін нібы за нешта апраўдваецца. Адразу ж пасля падзення «Боінга» ён робіць бясконцыя тэлефанаваньні заходнім лідэрам, дэманструючы

праводзіць у тэлефіры хвіліну маўчаньня ў памяць аб загінулых у катастрофе, выступае зь нейкім дзіўным пустым начным тэлеваротам, ліхаманкава праводзіць паседжаньне Рады бясьпекі РФ.

Непакой Пуціна зразумелы. Знішчэньне пасажырскага авіялайнэра прынцыпова мяняе ўсё кантэкст расейска-ўкраінскага канфлікту. Да гэтага часу вайна на ўсходзе Украіны для ўсяго сьвету, у тым ліку для ЗША і Эўропы, была ў пэўным сэнсе геапалітычнай абстракцыяй. Так, Расея парушае міжнародныя правілы, ёй трэба на гэта мякка паказаць, але псаваць адносіны з Масквой ня хочацца, бо на яе завязана шмат розных інтарэсаў.

У эпоху глянбалізацыі бясьпека можа быць толькі ўсеагульнай

Цяпер становіцца відавочным, што ваенны ачаг на ўсходзе Украіны — гэта пагроза міжнароднай бясьпекі. Гэтая вайна пачала забіваць грамадзян Нідэрляндаў, Малайзіі, Аўстраліі ды іншых краін, далёкіх ад месца баявых дзеяньняў. Бо ў эпоху глянбалізацыі бясьпека можа быць толькі ўсеагульнай.

У мяне ёсьць сумневы, што міжнародная камісія, якая расьсьледуе прычыны катастрофы, прыйдзе да нейкіх пэўных высноваў адносна таго, хто збіў самалёт. Як, напрыклад, міжнародная камісія так і не прыйшла да высновы, хто прымяняў хімічную зброю ў Сырыі. Гэта цяжка зрабіць, асабліва ва ўмовах, калі супрацоўнічаць зь міжнароднымі экспэртамі вінаватых ня хочуць, а прымусяць іх немагчыма.

Але нават калі такія высновы будуць зробленыя, то бакі ўкраінскай вайны іх не прызнаюць. Калі камісія абвесьціць, што самалёт збілі сэпаратысты, то лідэры ДНР, а за імі і Расея скажуць, што экспэртны ангажаваны, куплены Захадам. Як не прызнаў СССР вынікаў міжнароднага расьсьледаваньня трагедыі з паўднёвакарэйскім «Боінгам» у 1983 годзе. Падчас жорсткай інфармацыйнай вайны п-ішаму не бывае. Збіты лайнэр стане толькі новай порцыяй бэнзіну ў агонь гэтай вайны.

Аднак нават у сытуацыі нявызначанасьці што да канкрэтных віноўнікаў знішчэньня малайзійскага авіялайнэра заходнія дзяржавы абвінавачвалі сёньня Маскву. Пуцін не памыліўся ў сваіх прадчуваньнях. І

лёгіка Захаду зразумелая. Калі, як выказаўся расейскі журналіст Уладзімер Салаўёў, «самалёт збіла вайна», то хто арганізаваў гэтую вайну? Без падтрымкі Расеі ваенны канфлікт на ўсходзе Украіны быў бы немагчымы. У такім выпадку Масква павінна сьці палітычную адказнасьць за збіты авіялайнэр.

Адным з важных наступстваў авіякатастрофы над Данбасам стала больш рашучая пазыцыя Эўропы адносна неабходнасьці спынення ваеннага канфлікту і ацэнак пазыцыі Расеі. Цяпер у грамадзкай думцы Захаду Расея выглядае спонсарам міжнароднага тэрарызму. І ад гэтага вобразу Маскве цяжка адмыцца. Як сказаў прэм'ер Аўстраліі Тоні Эбат, «Расея ня выйдзе сухой з вады».

**Валер Карбалевіч
“Радые Свабода”**

НАША ЎЛАДА

“СЛУГІ” ПРА СЯБЕ НЕ ЗАБЫВАЮЦЬ

Спікер Андрэйчанка прыватызаваў апартаменты коштам \$400 тысяч: падрабязнасьці. Да трохпакаёўкі ў Драздах ён дадаў і ўчастак у Вяснінцы.

Чатыры аднолькавыя дамы па вуліцы Піянерскай у Мінску закрытыя ад вачэй мінчукоў сцяной забавляльнага цэнтру, які належыць Юрыю Чыжу.

Суседства з «Арэна-Сіці» наўрадці даспадобы гаспадарам элітнага жылля. Купляючы свае кватэры, яны разлічвалі бачыць за вокнамі зьянне праспекта Пераможцаў, а не грузавікі, якія завозяць прадукты ў «Прастор».

Адметнасьць дамоў — закрытая па перыметры ўнутраная пляцоўка. Дзеці гуляюцца за невысокім плотам, ніхто чужы да іх не падбярэцца, хіба што праз падземны паркінг. Кожнаму гаспадару выдзеленая прастора на стаянцы, а некаторым і па два месцы.

Прыватныя дамы ад «свайго» забудовшчыка

Дамы з'явіліся ў канцы 2000-х, забудовшчыкам быў «Трэст Прамбуд». Гэта кампанія, якая ў свой час паўстала ў шчыльным супрацоўніцтве з дзяржаўным «Мінскбудам», але фармальна з'яўляецца закрытым акцыянерным таварыствам.

Галоўным праектам «Трэста Прамбуд» была будова раёна Дразды катэджамі для лукашэнкаўскіх чыноўнікаў.

Генеральнаму дырэктару кампаніі Віктару Мазоўку і самому дазволілі пасьліцца паміж міністраў. Дамы па Піянерскай знаходзяцца якраз праз дарогу ад тых наменклатурных кварталаў.

У 2008 годзе барысаўскі БАТЭ ўпершыню трапіў у Лігу чэмпіёнаў, а таму гульцы і трэнеры масава ўкладалі атрыманыя прызавыя грошы ў нерухомаць.

Ніякіх ільготнікаў тут няма, гаспадары набывалі

жыллё ў «Трэста Прамбуд» па камерцыйнай цане. Але цікаваць выклікае толькі некалькі кватэр.

Вялізная трохпакаёўка агульнай плошчай 114 м² належыць Уладзіміру Андрэйчанку, які раней кіраваў Віцебскай вобласцю, але ўжо шосты год ўзначальвае палату прадстаўнікоў.

На куплю кватэры яму магло б хапіць стабільна высокага заробку.

Раз на чатыры гады, балатуючыся ў парламент, Андрэйчанка публікуе сваю дэкларацыю аб даходах. Дык вось, у 2007, яшчэ ў статусе віцебскага губернатара, ён у сярэднім меў па \$2100 за месяц. А ў 2011 Андрэйчанка-спікер задэклараваў штомесячныя \$2250. Два дзесяцігоддзі на высокіх пасадах дазволілі б яму адкласці грошы фактычна на любое жыллё ў Беларусі.

Аднак, паводле дадзеных Нацыянальнага кадастравага агенцтва, сваю элітную кватэру Андрэйчанка... прыватызаваў! Яшчэ ў кастрычніку 2010 года.

Службовае жыллё для эліты

У 1999 Аляксандр Лукашэнка падпісаў указ №286 «Аб стварэнні спецыяльнага службовага жыллёвага фонду».

У ім быў складзены спіс чыноўнікаў, якія маглі прэтэндаваць на службовае жыллё на час працы ў дзяржаўных органах «у мэтах забеспячэння належных умоў для выканання імі службовых абавязкаў, забеспячэння іх бясьпекі і аховы дзяржаўных сакрэтаў».

У рэспубліканскі спіс трапілі каля дваццаці пасадаў (ад прэзідэнта да старшыні

Нацбанка), а таксама дэпутаты абедзвюх палатаў парламента.

Андрэйчанка мог прэтэндаваць на такое службовае жыллё і калі кіраваў Віцебшчынай, і калі пераехаў у парламент. Для дэпутатаў з рэгіёнаў у Мінску выдзеленыя два дамы каля вуліцы Чырвонаармейскай на беразе Свіслачы. Але пасяліць «народных выбраннікаў» маглі і ў любой іншай свабоднай службовай кватэры. Ці магла прыватызаваная кватэра Андрэйчанкі быць «дэпутацкай»?

У законе «Аб прыватызацыі жыллёвага фонду», які дзейнічаў на тэрыторыі краіны ад 1992 да 2013 года (летась ён страціў сілу пасля з'яўлення Жыллёвага кодэкса), адназначна сказана: жылыя памяшканні

спецыяльнага службовага жыллёвага фонду не падлягаюць прыватызацыі.

Цана — \$400 тысяч

«Прыватызацыя» кватэры азначае, што раней яна была дзяржаўнай. Але адкуль узятася дзяржаўная кватэра ў прыватным доме?

Як тлумачаць юрысты, усе забудовшчыкі перадаюць некалькі кватэр у пабудаваным доме муніцыпальным уладам.

Гэтую нерухомаць звычайна прапануюць тым, чыё жыллё пайшло пад знос. Магчыма, кватэра Андрэйчанкі трапіла ў дзяржаўную ўласнасьць менавіта па такой схеме. Але і ў такім выпадку спікер не мог прэтэндаваць на яе атрыманне.

У дакументах Нацыянальнага кадастравага агенцтва не ўдакладняецца, была

прыватызацыя платнай ці бясплатнай.

Затое можна падлічыць цяперашні прыблізны кошт жылля Андрэйчанкі. На продаж выстаўленыя з дзясятка кватэр у гэтым і суседніх дамах. Квадратны метр у іх каштуе ад \$2800 за голыя сцены да \$5000 за дызайнерскі рамонт.

Нават калі ўзяць сярэднюю цану, то прыватызаваная трохпакаёўка Андрэйчанкі каштуе больш за \$400 тысяч.

У лістападзе 2011 года Андрэйчанка атрымаў ад Мінгарвыканкама яшчэ і зямлю пад будаўніцтва катэджа ў Вяснінцы, гэта 1 км ад свайго кватэры ў Драздах.

**Ягор Марціновіч
Чытаць цалкам nn.by**

НАШЫ РЭАЛІІ

“Новы час”

Прэзідэнт кажа прэм'еру: «Трэба дапамагчы малому бізнэсу. Яго тэрарызуюць, так жыць нельга, яму трэба развіццё».
Прэм'ер кажа чальцам ураду: «Там праблемы ў малага бізнэсу, мы павінны іх вырашаць».
Міністр унутраных спраў кажа начальніку ўпраўлення: «Там нешта не тое з малым бізнэсам... Нешта з гэтым трэба рабіць».
Начальнік ўпраўлення кажа міліцыянту: «Там гэты малы бізнэс дастаў наогул. Тапчы яго да чортавай мацеры!»

**Расейскі эканаміст
Аляксандр Аузан**

СВЕТЛАНА КАЛИНКИНА: ТЯП-ЛЯП

За время долгих выходных в честь Дня независимости мне пришлось несколько раз возвращаться к этой истории. А всего-то хотела – развлечь байкой из жизни белорусского государства друзей-иностранцев.

Но оказалось, что и мои белорусские друзья не знали о казусе, который случился с одним из главных государственных символов. Не могли поверить. Проверяли мой рассказ по картинкам из Интернета и даже в поля выезжали, чтобы убедиться.

В ходе проверки оказалось, что не курсе хорошо известной вузких кругах истории пропесловутое белорусское тяп-ляп не только мои друзья, но и белорусские посольства, школы, составители книг о государственной символике, члены избирательных комиссий и даже Управление делами президента. Поэтому рассказываю еще раз.

...Герб, флаг и гимн – символы государства. Это значит, что они – нечто большее, чем просто картинка, или кусок материи, или набор слов под набор звуков. Они проявление некоего глубинного смысла, кода, идеи, которая обязательно становится материальной.

В этой связи хотелось бы поговорить о нынешнем белорусском гербе. Что бы там ни писали в официальных толкованиях, он у нас аляповатый и хитросочиненный. Беларусь изображена в виде облака, которое висит между пятиконечной красной звездой и Землей, над которой восходит солнце. Причем, висит почему-то аккуратно над одним из полюсов, будто нас кинуло в

крайность, а потом выплюнуло.

Солнце похоже на девушку в кокошнике, обозначенный кусок суши приветствует нас головой дракона, земля изображена не коричневой и не зеленой, а зачем-то фиолетово-сиреневой...

Этот набор странных образов мы видим сквозь предельно реалистичную картинку: снопы ржи, перевязанные красно-зелеными лентами и украшенные цветами, сплетаются в венок. По задумке, справа на венке – цветы клевера, слева – льна.

Беларусь никогда не была житницей, потому колосья для нас ничего не символизируют. В цветках клевера тоже нет никакого глубинного смысла (разве что напоминают помпоны на шапке, а Беларусь, действительно, страна не жаркая). А вот лен – да. Лен – это то немногое на современном белорусском гербе, что, по мнению специалистов, могло стать не просто картинкой, но нести в себе и смысл, и символ. И тут не о наших голубых глазах речь (тем более, что цветки льна могут быть не только голубыми, но и фиолетовыми, синими, розовыми, даже желтыми). Лён – одно из самых древних растений, с которым человек подружился: им и питались, и лечились, и одевали себя, и украшали дом. Традиции возведения льна свидетельствуют о древней культуре

народа. Кто-то давным-давно научился делать вино, кто-то – выращивать рис, а мы – лён... Звучит!

К тому же, сам цветок льна – непростой, потому что имеет пять лепестков. И это вам не какая-нибудь ромашка с романтическим подтекстом «любит-не любит».

Трехлистник, как известно, символ Ирландии, напоминает крест, символизирует христианство. Во Франции – символ королевского дома.

Четырехлистник традиционно является символом невероятной удачи и благополучия: один лепесток для славы, один для богатства, один для любви и один для здоровья.

А вот пятилистник это символ женщины, матери-земли, в христианской традиции – Богородицы... И на самом деле красивую можно придумать легенду про народ, который охраняет мать Божья, оттолкнувшись от этого цветка, если бы символы белорусского государства не делались в спешке и горячке по методу тяп-ляп.

Еще раз обращаю внимание: у цветков льна пять лепестков. И только пять!

А на белорусском гербе почему-то изобразили голубые цветы с шестью лепестками. То есть как угодно это называется, но это оказался ни в коем случае не лен.

Допустить такой ляп в гербе страны – это настоящий позор. Тем более, что при замене герба «Погоня» на «качан капусты» нас убеждали, что над эскизом работали лучшие и авторитетнейшие специалисты и комиссии.

Вот такие «лучшие», вот такие «специалисты», вот такой оказался герб, вот такой государственный символ, вот такая жизнь – тяп-ляп.

Исправляли ляп по-тихому аж в 2004 году, приняв новый закон о государственной символике. Ничего особо не объясняли и не комментировали. Страна даже не узнала о позоре, который случился. Причем, не узнали не только простые обыватели, но и люди ответственные, осведомленные. В итоге если сегодня посмотреть образец герба Беларуси на сайте белорусского президента, то там он правильный – у льна пять лепестков. А вот на сайтах дипмиссий, школ, на фото с избирательных участков и даже в образцах продукции, предлагаемой Управлением делами президента до сих пор красуются государственные символы с изображением цветка-мутанта. Здесь никаких распоряжений не получали, здесь по-прежнему не в курсе.

Как корабль назвали, так он и плывет... Тяп-ляп...

Народная Воля

ТЭСТ ДЛЯ ДЭПУТАТАЎ

«Народны рэферэндум» ладзіць своеасаблівую праверку дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў на чуллівасць да волі народа. На гэтым тыдні пачаліся нашы сустрэчы з тымі, каго звыкла называюць народнымі абраннікамі, піша першы намеснік старшыні Руху "За Свабоду" Юрась Губарэвіч на Naviny.by.

Па-першае, мы хочам высветліць, ці сапраўды дэпутаты адкрытыя для выбарцаў і маюць дасяжны графік прыёму. Па-другое, маем намер пры ўдзеле рэгіянальных актывістаў абмеркаваць з імі праблемы акругі, якую прадстаўляе той альбо іншы дэпутат. Па-трэцяе, мы прэзентуем «Народны рэферэндум».

Бо ў хуткім часе, пры канцы жніўня, у Палату прадстаўнікоў будуць накіраваныя першыя з сабраных у падтрымку «Народнага рэферэндуму» 50 тысяч подпісаў. Нагадаем, іх наяўнасць — падстава для ініцыявання дэпутатамі плебісцыта.

Падчас шматлікіх сустрэчаў з людзьмі па Беларусі мы ўжо вывелі пэўны рэйтынг папулярнасці шасці пытанняў, якія складаюць парадак дня «Народнага рэферэндуму». Цікава, якія з іх падаюцца вартымі для вынясення на ўсенароднае галасаванне тым, хто засядае ў Палаце прадстаўнікоў:

- Ці згодныя вы, што ў дзяржаўных установах адукацыі і аховы здароўя ўсе паслугі грамадзянам Беларусі павінны аказвацца бясплатна?

- Ці згодныя вы, што кіраўнікі выканкамаў гарадоў, раёнаў, абласцей павінны абірацца прамым галасаваннем грамадзян?

- Ці падтрымліваеце вы курс на эканамічную інтэграцыю, асацыяцыю і стварэнне бязвізавай прасторы з Еўрапейскім Саюзам?

- Ці згодныя вы, што дзеля забеспячэння нейтральнага статусу Беларусі ў краіне павінна быць забаронена размяшчэнне замежных вайсковых аб'ектаў, ядзернай зброі, а беларускія вайскоўцы не мусяць несці службу за мяжой?

- Ці згодныя вы, што адна і тая ж асоба не можа займаць пасаду прэзідэнта больш за два тэрміны?

- Ці згодныя вы, што грошы, атрыманыя ад запланаванай урадам прыватызацыі, у першую чаргу павінны пайсці на кампенсцыю ўкладаў, згубленых пад час дэвальвацыі-2011, і стварэнне працоўных месцаў?

На гэтым тыдні ў складзе дэлегацыі «Народнага рэферэндуму» наведваў Магілёў. Нягледзячы на нячастыя прыёмы грамадзян тамтэйшымі дэпутатамі Палаты прадстаўнікоў, ажыятажу не назіралася. Выбарцы ішлі да дэпутатаў з мясцовымі пытаннямі, якія б маглі паспяхова вырашацца мясцовымі ўладамі пры ўмове іх самастойнасці і эфектыўнасці.

Мы звярнуліся да «народных абраннікаў» як з лакальнымі

пытаннямі, так і з пытаннямі нацыянальнага маштабу. Дэпутаты выявілі сваю абазнанасць у мясцовых праблемах, на пытанні ж кампаніі «Народны рэферэндум» рэагавалі стрымана. Адчувалася, што інфармацыя для іх - не новая, але сваё стаўленне, магчыма і негатыўнае, яны адкрыта выказаць не могуць: пад ініцыятывай стаіць жа 50 тысяч подпісаў, у тым ліку і іх выбарцаў.

Прызначаныя, але не абраныя на свабодных выбарах, яны разумеюць сваю ролю ў сістэме сённяшняй улады, таму радыя любой увазе, нават з боку апазіцыі. А для нас такія сустрэчы — рэальная магчымасць яшчэ хоць на паўкрока наблізіць правядзенне «Народнага рэферэндуму».

На 50 тысячах подпісаў «Народны рэферэндум» не спыняецца. Мэта не мяняецца — іх будзе сабрана паўмільёна.

Мы ўпэўненыя, што сёння прыхільнікі пераменаў, мірных і незваротных, ужо складаюць большасць беларусаў. Неабходна толькі аб'яднаць гэтую большасць і прымусяць уладу лічыцца з пазіцыяй актыўных і неабыякавых грамадзян.

Пацвярджаюць наш аптымізм і

апошнія, чэрвеньскія, дадзеныя Незалежнага інстытуту сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў (Вільня). Задавалася пытанне пра самы рэалістычны і пажаданы варыянт пераменаў. Палова апытаных назвала выбары, траціна згадала рэферэндум. Толькі 8% — вулічны пратэст.

Сярод тых, хто не давярае Лукашэнку, лічбы адпаведна такія: 29,2% вераць у выніковасць выбараў, 43,5% — у плён рэферэндума, 16% спадзяюцца на Плошчу.

На пытанне пра тое, ці павінны дэпутаты парламента падтрымаць 50 тысяч грамадзян, якія паставілі свае подпісы за «Народны рэферэндум», і абвясціць у Беларусі рэферэндум, 44,5% адказалі станоўча, а 37,5% адмоўна (18% устрымаліся). Прычым 31,7% рэспандэнтаў лічаць, што такі рэферэндум лепш правесці да канца 2014 года, звыш 20% — сумясціць з прэзідэнцкімі выбарамі ў 2015 годзе, 15% — пасля прэзідэнцкіх выбараў.

Зрэшты, ёсць варыянт, калі ініцыятары «Народнага рэферэндуму» гатовыя згарнуць ініцыятыву. Гэта калі ў 2015 годзе ў краіне з'явіцца новы прэзідэнт, які ў сваёй палітыцы ўлічыць яго змест і меркаванні сотняў тысяч грамадзян, якія падпішучца «за».